

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 65

Christelijk individualisme

De door God geïnspireerde uitspraak van de apostel Paulus leert ons dat allen die besloten hebben om godvruchtig te leven in Christus Jezus, vervolgd zullen worden (II Tim. 3:12). In de meeste landen zal de vervolging heden ten dage de vorm aannemen van uitsluiting, verbanning, scheuring en een verkeerd uitleggen en verstaan van iemands hoogstaande en heilige bedoelingen. In dezelfde lijn zou ik willen toevoegen dat als iemand besluit om godvruchtig te leven in Christus Jezus, hij dat zal moeten doen als individu. Voor iemand die tijd besteedt aan het zoeken naar één of andere groep of gemeenschap die godvruchtig in Christus Jezus leeft en waarbij hij zich zou kunnen aansluiten, staat op voorhand mislukking en teleurstelling vast. Accepteer het als positief feit dat de doorsnee belijdende christen niet is geïnteresseerd in een godvruchtig leven in Christus Jezus. Hij besteedt het grootste deel van zijn tijd aan het zoeken naar manieren om werelds te leven in Christus, om iets 'plezierigs' en 'winstgevends' te maken van zijn zogenaamde relatie met de Heer.

Een buitengewoon positief element van een godvruchtig leven in Christus Jezus is dat degene die daartoe besloten heeft, 'verkoren [heeft] den weg der waarheid' (Ps. 119:30, St.Vert.). Hij stemt in met de Heer toen Hij zei: 'uw woord is de waarheid' (Joh. 17:17). En als hij eenmaal die keuze heeft gemaakt, is de enige vraag die nog gesteld kan worden over een lering of gebruik: 'is dat de waarheid?' Wanneer dat zo is, moet die worden omarmd en moet men zich daar openlijk voor uitspreken; zo niet, dan moet die worden afgewezen.

Tevoren dient men te beseffen dat het voornemen om godvruchtig in Christus te leven en te kiezen voor 'de weg der waarheid' in plaats van 'de weg der kerk' geen eenvoudige weg is om te bewandelen. Het kan een heel eenzame weg zijn. Als iemand dus niet tevoren al kan beslissen, om met de hulp van Jezus Christus isolement, verbanning en onbegrip, de mogelijke gevolgen

van een dergelijke koers, te aanvaarden, kan hij er beter niet eens aan beginnen. Hij zal waarschijnlijk gelukkiger zijn als hij zijn lot verbindt aan een of andere gelijkgestemde groep van zoekers naar 'brood en spelen.' Als iemand zich niet goed voelt in het leven als christelijk individualist, kan hij beter voor een andere manier van leven kiezen.

Als er onder hen die deze regels lezen mensen zijn die een echte ontmoeting hebben gehad met de Here Jezus Christus; als zij hebben erkend dat zij zondaren zijn en Hem hebben aangenomen als hun Verlosser; als zij geconfronteerd zijn met het realiteit van Gods Waarheid tegenover de misvattingen van de mens; als zij de weg der Waarheid hebben gekozen en als zij hebben besloten te groeien in de genade en de kennis van Jezus Christus – zullen zij erachter komen dat het nodig is een manier van leven in Christus Jezus te vinden die hen in staat stelt hun leven te leiden in de volle gemeenschap die zij nu door Hem met God hebben. Als Jezus Christus, in plaats van een of andere sekte of denominatie, Degene is die hun leven vormt, kan ik het christelijk individualisme aanbevelen als de ware en beste manier van leven voor de actieve gelovige in Christus Jezus.

De gelovige wiens kennis van de Bijbel steeds toeneemt, wiens waardering van de persoon en het werk van Jezus Christus toe blijft nemen, met als gevolg het vast voornemen om Hem in alles de eerste plaats te geven, zal ontdekken dat hij al snel *persona non grata* (een onaanvaardbaar persoon) zal worden in welke kerk van tegenwoordig dan ook. Zijn onwil om mee te doen aan de populaire programma's en activiteiten van de hedendaagse godsdienst zorgt ervoor dat hij gebrandmerkt zal worden als iemand die verdeeldheid zaait en als hij daartegen protesteert, wordt hem aangewreven dat hij een onruststoker is.

De kerken willen leden die bijdragen aan de toename van het bezoekersaantal; zij verwelkomen de portemonnees die ze helpen met hun financiën, maar zij staan erop dat alles wat zoveel betekent voor de actieve gelovige in Christus vergeten en achtergelaten wordt. Hij mag meespelen en betalen, maar hem wordt niet toegestaan iets te zeggen. En als hij protesteert, kan hij bezoek verwachten van de kerkenraad die erop aan zal dringen dat hij zich kalm houdt en zich aanpast, of dat er anders meer drastische maatregelen te verwachten zijn. Dat kan zo'n beangstigend vooruitzicht zijn voor veel mensen dat zij dat ten koste van alles willen vermijden. En dus worden zij inschikkelijk en meegaand, vaak met het excuus dat zij dat voor hun gezin doen.

Voor veel anderen zijn zulke compromissen echter onacceptabel. De waarheid zoals deze in Christus Jezus is, betekent meer voor hen dan welke organisatie dan ook en zij kunnen niet stil blijven wanneer ernstige fouten en gewoonten worden verkondigd. De enige weg die er dus voor hen openstaat, is die van het christelijk individualisme. Dat betekent aan Christus en Zijn Woord verbonden zijn en zich verre houden van een binding aan één of ander godsdienstig orgaan.

Ik ben blij dat ik deze manier van leven aan veel gelovigen in Christus heb mogen aanbevelen. Ik ben ervan overtuigd en het is mijn ervaring dat het een voorrecht is voor elk individu om een relatie met Jezus Christus op te bouwen waarin Hij alles kan zijn voor een mens in deze bedeling, Zijn rijke zegeningen en de gemeenschap die kan worden genoten geheel onafhankelijk van enig instituut dat kerk genoemd wordt. Dingen als de nabijheid van God, gelijkvormigheid aan Christus, overgave aan Zijn Woord en gescheiden zijn van de wereld kunnen alle worden bereikt en in stand worden gehouden door de individuele gelovige in Jezus Christus, zonder dat deze deel uitmaakt van een georganiseerd gezelschap. De gelovige kan worden verbonden aan Christus, aan Zijn Naam, aan Zijn Woord, ja zelfs aan Zijn volk, zonder deel uit te maken van welke kerk dan ook. Mijn eigen leven wil ik als bewijs hiervan aanvoeren.

De belangrijkste betekenis van het christelijk individualisme is dat het iemand in staat stelt een getrouwe voorstelling te geven van Jezus Christus aan anderen. Het stelt iemand in staat om zonder bijbedoelingen mensen voor Christus te winnen. Hij heeft niet de verplichting mensen eerst tot Christus te brengen en vervolgens bij één of andere kerk. Hij is in staat om Gods zaak te bepleiten en hij voelt zich niet gedrongen om de zaak van een of andere kerk of denominatie te bepleiten.

Christelijk individualisme verheft iemand tot een positie van volmaakte onafhankelijkheid van alle religies in deze wereld. De christelijke individualist weet dat een mens met God verbonden kan zijn door Jezus Christus en dat hij daarvoor niet te maken hoeft te krijgen met, of betrokken hoeft te raken bij al die verschillende problemen die door religieuze organisaties zijn veroorzaakt. Hij kent de bevredigende waarde van het direct tot God gaan, waarbij hij geen enkele middelaar kent dan Jezus Christus, Zijn Zoon, alleen en geen ander gezag kent dan het geschreven Woord van God. Hij wijst met een glimlach de opdringerige kreten van kerkmensen van de hand die beweren dat hij Christus niet als Redder kan hebben tenzij hij eerst hun heeft erkend en aangenomen.

Het christelijk geloof was vanaf het eerste begin een persoonlijk geloof van individuen. Dat zien we duidelijk in de uitspraak van Paulus die ons vertelt dat, na Gods bemoeienissen met hem op de weg naar Damascus, hij met geen enkel mens ruggespraak heeft gehouden. Ook is hij niet naar Jeruzalem gegaan naar hen die al voor hem apostelen waren; in plaats daarvan is hij naar Arabië gegaan en later is hij weer teruggekeerd naar Damascus (zie Gal. 1:15-19).

De gelovigen in de Handelingentijd leefden niet altijd verspreid; en als het enigszins mogelijk was, ondernamen zij stappen om op te treden als een gemeenschap van individuen. Maar als iemand van hen ontdekte dat hij van de anderen was afgesneden, stond hij alleen, en vond hij alles wat nodig was in Christus.

Voordat men besluit godvruchtig in Christus Jezus te gaan leven, voordat men de weg der waarheid kiest, voordat men op weg gaat op de weg van het christelijk individualisme, kan de gelovige zich er beter eerst van overtuigen dat hij dit geestelijk zelfstandig kan doen. Het kan voor hem nodig zijn om dit te doen. Laat voor hem tevoren vaststaan dat hij in staat is met de godvruchtige Asaf van weleer te zeggen: 'Wie heb ik (nevens U) in de hemel? Nevens U begeer ik niets op aarde' (Ps. 73:25).

Christelijk individualisme is een manier van leven, niet een manier om ergens aan te ontsnappen. Het bestaat uit wat een actieve gelovige in Christus doet, niet uit hetgeen hij nalaat. Geen zorgeloos, liefdeloos, gebedsloos, antisociaal individu moet daarin een uitvlucht zoeken. Geen atleet, zondagochtend-golfer, sportvisser, of televisieverslaafde moet dit aannemen met de bedoeling zichzelf vrij te maken voor zijn plezierige bezigheden. Geen vrek moet dit kiezen om zich te bevrijden van zijn giften. Laat niemand deze hoogstaande en heilige positie innemen tenzij zijn leven, te beginnen bij die dag, wordt geleefd ter verheerlijking van Jezus Christus.

Heel wat gelovigen die het christelijk individualisme in overweging hebben genomen als manier van leven hebben vragen gesteld over de gemeenschap met andere gelovigen. Hierop is slechts één antwoord mogelijk: een zo volledig mogelijke de gemeenschap met anderen. Christelijk individualisme is geen antisociale manier van leven. Aarzel niet om daarheen te gaan waar u andere gelovigen kunt vinden of waar u een hulp voor hen kunt zijn. Als u er echter achter komt dat een dergelijke omgang u tot compromissen leidt, of ervoor zorgt dat u zich stilhoudt over dingen waarvan u weet dat ze de waarheid zijn, kunt u zich beter ogenblikkelijk van hen terugtrekken. Bedenk dat 'ónze gemeenschap is met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus... Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben en in de duisternis wandelen, dan liegen wij en doen de waarheid niet; maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander; en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde' (I Joh. 1:3-7).

En dus, als alle dingen hierover zijn gezegd en alle pro's en contra's aan bod zijn gekomen, is er slechts één manier waarop wij met God dienen om te gaan in deze bedeling en die manier is persoonlijk en individueel. Dat is de manier waarop wij moeten beginnen en dat is de manier die wij moeten voortzetten. Met deze manier van leven kunnen we het beste onze positie vervullen als gelovigen in een ongelovige wereld, als godvruchtige mensen in een immorele wereld, als studenten van Gods Woord in een wereld die niet onderlegd is in de Bijbel.